

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 708/2007

2007 m. birželio 11 d.

dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

populiacijomis, įskaitant genetinius pokyčius, ir apribojant netikslinių rūšių paplitimą bei neigiamą poveikį natūralioms buveinėms.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį ir 299 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

- (4) Buvo nustatyta, kad invazinės svetimos rūšys yra viena iš pagrindinių vietinių rūšių praradimo ir biologinės įvairovės nykimo priežasčių. Biologinės įvairovės konvencijos (BĮK), kurios Šalis yra Bendrija, 8 straipsnio h punkte reikalaujama, kad kiekviena Susitariančioji Šalis kiek tai įmanoma ir tikslinga užkirstų kelią tų svetimų rūšių, kurios kelia grėsmę ekosistemoms, buveinėms ir rūšims, introdukcijai, jas kontroliuotų ar sunaikintų. Visų pirma, BĮK Šalių konferencijoje buvo priimtas Sprendimas VI/23 dėl svetimų rūšių, kurios kelia grėsmę ekosistemoms, buveinėms arba rūšims, kurio priede išdėstomi tokių svetimų rūšių prevencijos, introdukcijos ir jų poveikio sušvelninimo pagrindiniai principai.

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Pagal Sutarties 6 straipsnį, aplinkos apsaugos reikalavimai turi būti įtraukti į Bendrijos politikos ir veiklos kryptį apibrėžimą ir įgyvendinimą, ypač siekiant skatinti tvarų vystymąsi.
- (2) Akvakultūra yra sparčiai augantis sektorius, kuriame šiuo metu ieškoma naujovių ir naujų rinkų. Siekiant pritaikyti gamybą prie rinkos sąlygų, svarbu, kad akvakultūros srityje būtų siekiama kuo didesnės veisiamų rūšių įvairovės.
- (3) Akvakultūrai buvo ekonomiškai naudingi ankstesni svetimų rūšių introdukcijos atvejai ir nevietinių rūšių perkėlimo atvejai (pavyzdžiui, vaivorykštinio upėtakio, didžiosios austrės ir lašišos), o ateityje reikėtų siekti kuo labiau padidinti su introdukcijos ir perkėlimo atvejais susijusią naudą, tuo pat metu vengiant ekosistemų pakitimų, užkertant kelią neigiamai biologinei sąveikai su vietinėmis

- (5) Natūralaus paplitimo areale esančių rūšių perkėlimas į teritorijas, kuriose dėl konkrečių biologinių ir geografinių priežasčių tų rūšių nėra, taip pat gali kelti pavojų tų teritorijų ekosistemoms, ir tokiam perkėlimui taip pat turėtų būti taikomas šis reglamentas.

- (6) Todėl Bendrija turėtų sukurti savo sistemą, užtikrinančią tinkamą vandens buveinių apsaugą nuo rizikos, susijusios su nevietinių rūšių naudojimu akvakultūroje. Šioje sistemoje reikėtų numatyti galimos rizikos analizės procedūras, prevencijos ir atsargumo principais pagrįstų priemonių panaudojimą ir prireikus nenumatytų atvejų planų priėmimą. Šios procedūros turėtų remtis patirtimi, įgyta taikant veikiančias savanoriškas sistemas, visų pirma Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarnybos (ICES) Jūrų organizmų introdukcijos ir perkėlimo praktikos kodeksą, Europos vidaus vandenų žuvininkystės konsultacinės komisijos (EIFAC) Praktikos kodeksą bei Jūrų ir gėlyjū vandenų organizmų introdukcijos ir perkėlimo įvertinimo procedūrų vadovą.

⁽¹⁾ OL C 324, 2006 12 30, p. 15.

- (7) Šiame reglamente numatytos priemonės neturėtų pažeisti 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾, 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾, 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽³⁾ ir 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvos 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės ⁽⁴⁾.
- (8) Potenciali rizika, kuri tam tikrais atvejais gali būti didelio masto, iš pradžių labiau pasireiškia vietoje. Vietos vandens aplinkos savybės Bendrijoje labai skiriasi, o valstybės narės turi atitinkamų žinių ir patirties jų suverenitetui arba jurisdikcijai priklausančiai vandens aplinkai gresiančiai rizikai įvertinti ir valdyti. Todėl tikslinga, kad šiame reglamente numatytas priemonės pirmiausia turi įgyvendinti valstybės narės.
- (9) Reikėtų atsižvelgti į tai, kad neturėtų būti reikalaujama iš anksto atlikti svetimų ar nevietinių rūšių, kurios bus laikomos uždaruose akvakultūros objektuose, kurie yra saugūs ir kuriuose yra labai mažai rizikos, kad rūšys gali ištrūkti, judėjimo rizikos aplinkai įvertinimą.
- (10) Tačiau tais atvejais, kai rizika nėra maža ir gali turėti įtakos kitoms valstybėms narėms, reikėtų Bendrijos sistemos, skirtos suinteresuotų šalių konsultacijoms ir leidimų patvirtinimui prieš juos išduodant valstybėms narėms. Pagal 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽⁵⁾ įsteigtas Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (STECF) turėtų teikti mokslines konsultacijas šiame konsultacijų procese, o Komisijos sprendimu 1999/478/EB ⁽⁶⁾ įsteigtas Žuvininkystės ir akvakultūros patariamasis komitetas turėtų konsultuoti suinteresuotus subjektus akvakultūros ir aplinkos apsaugos srityje.
- (11) Tam tikrose Bendrijos vietose kai kurios svetimos rūšys paprastai ilgą laiką buvo naudojamos akvakultūroje. Todėl su tuo susijusiai veiklai turėtų būti taikoma diferencijuota tvarka, suprastinanti jos vykdymą nenustatant papildomos administracinės naštos, jei užtikrinama, kad iš šaltinio gali būti gaunami ištekliai, kuriuose nėra netikslinių rūšių.

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva (EB) 2006/105/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 368).

⁽³⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 328, 2006 11 24, p. 14.

⁽⁵⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽⁶⁾ OL L 187, 1999 7 20, p. 70. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2004/864/EB (OL L 370, 2004 12 17, p. 91).

Valstybėms narėms, norinčioms savo teritorijoje apriboti tokių ilgą laiką naudotų rūšių naudojimą, turėtų būti leidžiama tai daryti.

- (12) Jokia šio reglamento nuostata nedraudžia valstybėms narėms nacionalinės teisės aktais reglamentuoti svetimų ar nevietinių rūšių laikymą asmeniniuose akvariumuose ir sodų tvenkiniuose.
- (13) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁷⁾.
- (14) Siekiant efektyvumo, šio reglamento I, II, III ir IV priedų pakeitimams, kurie yra būtini siekiant juos suderinti su technikos ir mokslo pažanga, padaryti turėtų būti taikoma Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta valdymo procedūra,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomi svetimų ir nevietinių rūšių akvakultūros praktikos pagrindai, siekiant įvertinti ir kuo labiau sumažinti galimą šių rūšių ir susijusių netikslinių rūšių poveikį vandens buveinėms bei tokiu būdu prisidėti prie sektoriaus tvaraus vystymosi.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas svetimų rūšių introdukcijai ir nevietinių rūšių perkėlimui siekiant jas naudoti Bendrijos akvakultūroje, kurie atliekami pradėjus taikyti šį reglamentą, kuris įsigalioja 25 straipsnio 1 dalyje nurodytą dieną.

2. Šis reglamentas netaikomas nevietinių rūšių perkėlimui valstybėse narėse, išskyrus atvejus, kai remiantis mokslinėmis konsultacijomis yra priežasčių numatyti dėl perkėlimo aplinkai gresiantį pavojų. Pagal 5 straipsnį paskyrus komitetą, jis bus atsakingas už rizikos įvertinimą.

⁽⁷⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

3. Šis reglamentas taikomas visai akvakultūros veiklai, priklausantiems valstybių narių jurisdikcijai, neatsižvelgiant į jos mastą arba savybes. Jis taikomas visiems auginamiems svetimiams ar nevietiniams vandens organizmams. Reglamentas taikomas akvakultūrai, kuriai naudojama bet kokia vandens terpė.

4. Šis reglamentas netaikomas dekoratyvinių vandens gyvūnų arba augalų laikymui naminių gyvūnėlių parduotuvėse, soduose, izoliuotuose sodų tvenkiniuose ar akvariumuose, atitinkančiuose 2006 m. rugsėjo 20 d. Komisijos sprendimo 2006/656/EB, nustatančio gyvūnų sveikatos reikalavimus ir sertifikavimo reikalavimus, taikomus importuojant žuvis dekoratyviniais tikslais⁽¹⁾ 6 straipsnį, arba objektuose, kuriuose įrengtos nuotekų valymo sistemos, sudarančios sąlygas įgyvendinti 1 straipsnyje nustatytus tikslus.

5. Šis reglamentas, išskyrus 3 ir 4 straipsnius, netaikomas IV priede išvardytomis rūšims. IV priede išvardytų rūšių rizikos įvertinimas pagal 9 straipsnį neatliekamas, išskyrus atvejus, kai valstybės narės nori imtis priemonių atitinkamų rūšių naudojimui savo teritorijoje apriboti.

6. Nereikalaujama iš anksto atlikti svetimų ar nevietinių rūšių, kurios bus laikomos uždaruose akvakultūros objektuose, judėjimo rizikos aplinkai įvertinimą, išskyrus atvejus, kai valstybės narės nori imtis tinkamų priemonių.

7. Remiantis nauja mokslinė informacija ir konsultacijomis, rūšių introdukcijai ir perkėlimui, siekiant jas naudoti uždaruose akvakultūros objektuose, vėliau gali būti nereikalaujama turėti III skyriuje nurodytą leidimą. Tikimasi, kad atliekant uždarų sistemų biologinio saugumo mokslinius tyrimus, *inter alia*, Bendrijos finansuojamų svetimų rūšių mokslinius tyrimus, bus padaryta pažanga. Atitinkamas sprendimas bus priimtas ne vėliau kaip 2009 m. kovo 31 d. 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

- 1) akvakultūra – 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo⁽²⁾ 3 straipsnio d punkte apibrėžta veikla;
- 2) atviras akvakultūros objektas – objektas, kuriame akvakultūra vykdoma vandens terpėje, kuri nėra atskirta nuo laukinės vandens terpės užtvaramis, kurios neleidžia ištrūkti veisiamoms rūšims ar biologinei medžiagai, kurios gali išgyventi ir vėliau daugintis;
- 3) uždaras akvakultūros objektas – objektas, kuriame akvakultūra vykdoma vandens terpėje, kurioje vyksta vandens recirkuliacija ir kuri yra atskirta nuo laukinės vandens terpės užtvaramis, kurios neleidžia ištrūkti veisiamoms

- rūšims ar biologinei medžiagai, kurios gali išgyventi ir vėliau daugintis;
- 4) vandens organizmai – vandenyje gyvenantys organizmai, priskiriami gyvūnijai, augalijai ir pirmuonims, įskaitant atskirų tokių organizmų dalis, gametas, sėklas, kiaušinėlius ar vegetatyvinio dauginimosi dalis, kurie gali išgyventi ir vėliau daugintis;
- 5) poliploidai – dirbtiniu būdu išvesti tetraploidai (4N). Tai – vandens organizmai, kurių ląstelėse esančių chromosomų skaičius buvo padvigubintas taikant ląstelių manipuliavimo metodus;
- 6) svetimos rūšys –
 - a) vandens organizmų rūšys ar porūšiai, aptinkami už žinomo natūralaus paplitimo arealo ir galimo jų natūralaus paplitimo teritorijos ribų;
 - b) poliploidai ir vaisingos dirbtiniu būdu sukryžmintos rūšys, neatsižvelgiant į jų natūralaus paplitimo arealą ar galimo paplitimo teritoriją;
- 7) nevietinės rūšys – vandens organizmų rūšys ar porūšiai, kurių dėl biologinių ir geografinių priežasčių nėra jų natūralaus paplitimo areale;
- 8) netikslinės rūšys – vandens aplinkai neigiamą poveikį galinčios daryti vandens organizmų rūšys ar porūšiai, kurie atsitiktinai perkeliama kartu su introdukuojamu arba perkeliama vandens organizmu, neįskaitant ligas sukeliančių organizmų, kuriems taikoma Direktyva 2006/88/EB;
- 9) judėjimas – introdukcija ir (arba) perkėlimas;
- 10) introdukcija – procesas, kurio metu svetima rūšis apgalvotai iškeliamą į aplinką už savo natūralaus paplitimo arealo naudojimą akvakultūroje;
- 11) perkėlimas – procesas, kurio metu nevietinė rūšis apgalvotai perkeliama jos natūralaus paplitimo areale naudojimą akvakultūroje į teritoriją, kurioje dėl biologinių ir geografinių priežasčių anksčiau ji nebuvo aptinkama;
- 12) bandomasis išleidimas – nedidelio masto svetimų rūšių introdukcija ar nevietinių rūšių perkėlimas ekologiškai sąveikai su vietinėmis rūšimis ir buveinėmis įvertinti siekiant patikrinti rizikos įvertinimo prielaidas;
- 13) pareiškėjas – fizinis ar juridinis asmuo arba subjektas, siūlantis atlikti vandens organizmo introdukciją ar perkėlimą;
- 14) karantinas – procesas, kurio metu vandens organizmai ir su jais susiję organizmai gali būti laikomi visiškai izoliuoti nuo supančios aplinkos;

⁽¹⁾ OL L 271, 2006 9 30, p. 71.

⁽²⁾ OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

- 15) karantino įrenginys – įrenginys, kuriame vandens organizmai ir su jais susiję organizmai gali būti laikomi visiškai izoliuoti nuo supančios aplinkos;
- 16) įprastas judėjimas – vandens organizmų judėjimas iš šaltinio, kuriame yra mažai rizikos, kad bus perkeltos netikslinės rūšys, ir kuris dėl vandens organizmų ir (arba) taikytino akvakultūros metodo, pavyzdžiui, uždarų sistemų, kaip apibrėžta 3 punkte, nesukelia neigiamo ekologinio poveikio;
- 17) neįprastas judėjimas – vandens organizmų judėjimas, kuris neatitinka įprasto judėjimo kriterijų;
- 18) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, į kurios teritoriją introdukuojama svetima rūšis arba perkeliama nevietinė rūšis;
- 19) siunčiančioji valstybė narė – valstybė narė, iš kurios teritorijos introdukuojama svetima rūšis arba perkeliama nevietinė rūšis.

II SKYRIUS

BENDRIEJI VALSTYBIŲ NARIŲ ĮSIPAREIGOJIMAI

4 straipsnis

Priemonės neigiamam poveikiui išvengti

Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi visų tinkamų priemonių siekiant išvengti neigiamo poveikio biologinei įvairovei, ypač rūšims, buveinėms ir ekosistemų funkcijoms, kuri galėtų sukelti vandens organizmų ir netikslinių rūšių introdukcija arba perkėlimas akvakultūroje ir tų rūšių paplitimas laukiniame gamtoje.

5 straipsnis

Sprendimus priimančios ir konsultuojančios institucijos

Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, atsakingas už užtikrinimą, kad būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų (toliau – kompetentinga (-os) institucija (-os)). Kiekviena kompetentinga institucija gali paskirti jai padėsiantį patariamąjį komitetą, sudarytą iš atitinkamų mokslo sričių ekspertų (toliau – patariamasis komitetas). Jei valstybė narė nepaskiria patariamojo komiteto, kompetentinga institucija ar kompetentingos institucijos prisiima pagal šį reglamentą patariamajam komitetui pavestas užduotis.

III SKYRIUS

LEIDIMAI

6 straipsnis

Paraiška dėl leidimo

1. Akvakultūros operatoriai, ketinantys introdukuoti svetimą rūšį arba perkelti nevietinę rūšį, kuriai netaikoma 2 straipsnio 5 dalis, prašo priimančiosios valstybės narės kompetentingos

institucijos leidimo. Paraiškos gali būti pateikiamos kartotiniam judėjimui, numatytam per ne ilgesnį kaip septynerių metų laikotarpį.

2. Pareiškėjas su paraiška pateikia dokumentų rinkinį, parengtą pagal I priede pateiktas orientacines gaires. Patariamasis komitetas pateikia nuomonę dėl to, ar paraiškoje yra visa informacija, būtina norint nustatyti, ar siūlomas judėjimas yra įprastas ar neįprastas, ir todėl ji yra priimtina, bei apie savo nuomonę informuoja kompetentingą instituciją.

3. Prieš pasibaigiant leidimo galiojimo laikotarpiui gali būti pateikiama paraiška dėl kito leidimo, darant nuorodą į ankstesnį leidimą. Jei dokumentais neįrodomas neigiamas poveikis aplinkai, siūlomas judėjimas laikomas įprastu judėjimu.

7 straipsnis

Siūlomo judėjimo rūšis

Patariamasis komitetas pateikia savo nuomonę dėl to, ar siūlomas judėjimas yra įprastas ar neįprastas judėjimas, ir ar prieš išleidimą reikalingas karantinas arba bandomasis išleidimas, bei apie savo nuomonę informuoja kompetentingą instituciją.

8 straipsnis

Įprastas judėjimas

Įprasto judėjimo atveju kompetentinga institucija gali suteikti leidimą, prireikęs nurodydama, jog reikalingas karantinas arba bandomasis išleidimas, kaip nurodyta IV ir V skyriuose.

9 straipsnis

Neįprastas judėjimas

1. Neįprasto judėjimo atveju atliekamas rizikos aplinkai įvertinimas, kaip nurodyta II priede. Kompetentinga institucija nusprendžia, ar pareiškėjas arba nepriklausomas organas turi atlikti rizikos aplinkai įvertinimą, ir nutaria, kas padengtų to įvertinimo išlaidas.

2. Remdamasis rizikos aplinkai įvertinimu patariamasis komitetas kompetentingai institucijai pateikia savo nuomonę dėl rizikos naudodamas bendros ataskaitos formą, nustatytą II priedo 3 dalyje. Patariamajam komitetui nustačius, jog rizika yra maža, kompetentinga institucija be tolesnių formalumų gali išduoti leidimą.

3. Patariamajam komitetui nustačius, kad su siūlomu vandens organizmų judėjimu susijusi rizika yra didelė arba vidutinė, kaip nurodyta II priedo 1 dalyje, jis nagrinėja paraišką konsultuodamasis su pareiškėju siekdamas įsitikinti, ar rizikos lygio sumažinimui iki mažo yra numatytos poveikio sušvelninimo procedūros arba technologijos. Patariamasis komitetas, naudodamas II priedo 3 dalyje nustatytą formą, perduoda savo įvertinimo rezultatus kompetentingai institucijai, išsamiai apibūdinamas rizikos lygį ir nurodydamas priežastis, kodėl būtina sumažinti riziką.

4. Kompetentinga institucija gali išduoti leidimus neįprastam judėjimui tik tais atvejais, kai rizikos įvertinimas, įskaitant visas poveikio sušvelninimo priemones, rodo, kad rizika aplinkai yra maža. Atsisakymas išduoti leidimą turi būti tinkamai pagrįstas moksliai, o tais atvejais, kai mokslinės informacijos dar nepakanka – atsargumo principu.

10 straipsnis

Sprendimo priėmimo laikotarpis

1. Pareiškėjas raštu informuojamas apie sprendimą išduoti leidimą arba atsisakymą jį išduoti per pagrįstą laikotarpį ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo paraiškos pateikimo dienos, neskaičiuojant laiko, kai pareiškėjas patariamą komiteto prašymu teikia papildomą informaciją.

2. Valstybės narės, kurios yra ICES šalys, gali prašyti, kad ICES peržiūrėtų paraišką ir rizikos įvertinimus dėl jūrų organizmų prieš patariamajam komitetui paskelbiant savo nuomonę. Tokiais atvejais numatomas papildomas šešių mėnesių laikotarpis.

11 straipsnis

Kaimyninėms valstybėms narėms poveikį darantis judėjimas

1. Kai siūlomas organizmo judėjimas gali turėti arba tikrai turi poveikį aplinkai kaimyninėse valstybėse narėse, kompetentinga institucija praneša atitinkamai valstybei narei arba narėms ir Komisijai apie savo ketinimą išduoti leidimą, atsiųsdamos sprendimo projektą kartu su aiškinamuoju memorandumu ir rizikos aplinkai įvertinimo santrauka, kaip nurodyta II priedo 3 dalyje.

2. Per du mėnesius nuo šio pranešimo dienos kitos atitinkamos valstybės narės gali Komisijai raštu pateikti pastabas.

3. Per šešis mėnesius nuo pranešimo dienos Komisija, pasikonsultavusi su Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetu (STECF), įsteigtu pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 33 straipsnį, ir Žuvininkystės ir akvakultūros patariamą komitetu, įsteigtu pagal Sprendimą 1999/478/EB, patvirtina, atmeta arba iš dalies pakeičia siūlomą sprendimą išduoti leidimą.

4. Per 30 dienų nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos atitinkamos valstybės narės gali perduoti šį sprendimą Tarybai. Per paskesnę 30 dienų laikotarpį Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.

12 straipsnis

Leidimo panaikinimas

Bet kuriuo metu kompetentinga institucija gali laikinai ar visiškai panaikinti leidimą, jeigu įvyksta nenumatyti įvykiai, turintys neigiamą poveikį aplinkai arba vietinėms populiacijoms. Leidimo panaikinimas turi būti pagrįstas moksliai, o tais atvejais, kai mokslinės informacijos dar nepakanka – atsargumo principu ir tinkamai atsižvelgiant į nacionalines administracines taisykles.

IV SKYRIUS

INTRODUKCIJOS SĄLYGOS IŠDAVUS LEIDIMĄ

13 straipsnis

Atitiktis kitoms Bendrijos nuostatoms

Leidimas gali būti išduodamas tik pagal šį reglamentą atliekamai introdukcijai, kai akivaizdu, jog gali būti įvykdyti kitais teisės aktais nustatyti reikalavimai, pirmiausia:

- gyvūnų sveikatos reikalavimus, nustatytus Direktyvoje 2006/88/EB;
- reikalavimus, nustatytus 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvoje 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje ⁽¹⁾.

14 straipsnis

Išleidimas į akvakultūros objektus atliekant įprastą introdukciją

Įprastos introdukcijos atvejais vandens organizmų išleidimas į atvirus ar uždarus akvakultūros objektus leidžiamas be karantino ar bandomojo išleidimo, nebent išimtiniais atvejais kompetentinga institucija, remdamasi patariamą komiteto konkrečiomis rekomendacijomis, nuspręstų kitaip. Judėjimas iš uždaro akvakultūros objekto į atvirą akvakultūros objektą neturi būti laikomas įprastu judėjimu.

15 straipsnis

Išleidimas į atvirus akvakultūros objektus atliekant neįprastą introdukciją

1. Neįprastos introdukcijos atvejais vandens organizmų išleidimui į atvirus akvakultūros objektus prireikus taikomi 2, 3 ir 4 dalyse nustatyti reikalavimai.

2. Vandens organizmai, kurie bus panaudoti veisimui, laikomi nustatytame karantino įrenginyje Bendrijos teritorijoje laikantis III priede nustatytų reikalavimų.

⁽¹⁾ OL L 169, 2000 7 10, p. 1.

3. Karantino įrenginys gali būti kitoje valstybėje narėje nei priimančioji valstybė narė, jeigu visos atitinkamos valstybės narės sutinka, ir jeigu ši galimybė yra numatyta rizikos aplinkai įvertinime, nustatytame 9 straipsnyje.

4. Priimančiosios valstybės narės akvakultūros objektuose atitinkamai gali būti naudojami tik introdukuotų vandens organizmų palikuonys, su sąlyga, kad atlikus karantiną neaptinkama potencialiai žalingų netikslinių rūšių. Subrendę individai gali būti išleidžiami tais atvejais, kai organizmai nesidaugina nelaisvėje arba reprodukciniu požiūriu yra visiškai sterilūs, jei patvirtinama, kad nėra potencialiai žalingų netikslinių rūšių.

16 straipsnis

Bandomasis išleidimas į atvirus akvakultūros objektus

Kompetentinga institucija gali prašyti, kad prieš išleidžiant vandens organizmus į atvirus akvakultūros sistemas iš pradžių būtų atliktas bandomasis išleidimas laikantis konkrečių izoliavimo ir prevencinių priemonių, grindžiamų patariamąjį komiteto patarimais ir rekomendacijomis.

17 straipsnis

Nenumatytų atvejų planai

Visų neišprastų introdukcijų ir bandomųjų išleidimų atveju pareiškėjas parengia nenumatytų atvejų planą kompetentingai institucijai patvirtinti, kuriame, *inter alia*, numatomas introdukuotų rūšių pašalinimas iš aplinkos arba jų tankumo sumažinimas, skirtas nenumatytiems atvejams, turintiems neigiamą poveikį aplinkai arba vietinėms populiacijoms. Įvykus tokiam įvykiui, nenumatytų atvejų planai įgyvendinami nedelsiant, o leidimas gali būti laikinai ar visiškai panaikinamas, kaip numatyta 12 straipsnyje.

18 straipsnis

Stebėseną

1. Svetimos rūšys stebimos dvejus metus po jų išleidimo į atvirus akvakultūros objektus arba visą organizmų reprodukcinį ciklą, atsižvelgiant į tai, kuris ilgesnis, siekiant įvertinti, ar poveikis buvo tiksliai numatytas, ir ar yra papildomas arba kitoks poveikis. Visų pirma ištiriamas rūšių paplitimo arba izoliuotumo lygis. Kompetentinga institucija nusprendžia, ar pareiškėjas turi tinkamos patirties ir žinių, ar stebėseną vykdys kitas organas.

2. Atsižvelgdama į patariamąjį komiteto nuomonę, kompetentinga institucija gali pareikalauti ilgesnių stebėsenos laikotarpių, kad būtų įvertintas galimas ilgalaikis poveikis ekosistemai, kuri sunku pastebėti per 1 dalyje nustatytą laikotarpį.

3. Patariamasis komitetas įvertina stebėsenos programos rezultatus ir visų pirma atkreipia dėmesį į visus įvykius, kurie nebuvo tinkamai numatyti rizikos aplinkai įvertinime. To įvertinimo rezultatai siunčiami kompetentingai institucijai, kuri

rezultatų santrauką įrašo į nacionalinį registrą, sukurtą pagal 23 straipsnį.

V SKYRIUS

PERKĖLIMO ATVEJAMS KELIAMI REIKALAVIMAI IŠDAVUS LEIDIMĄ

19 straipsnis

Atitiktis kitoms Bendrijos nuostatoms

Leidimas gali būti išduodamas tik pagal šį reglamentą atliekamam perkėlimui, kai akivaizdu, jog gali būti įvykdyti kitais teisės aktais nustatyti reikalavimai, pirmiausia:

- gyvūnų sveikatos reikalavimus, nustatytus Tarybos direktyvoje 2006/88/EB;
- Direktyvoje 2000/29/EB nustatytus reikalavimus.

20 straipsnis

Neįprastas perkėlimas į atvirus akvakultūros objektus

Neįprastų perkėlimų į atvirus akvakultūros objektus atveju kompetentinga institucija gali paprašyti, kad prieš išleidžiant vandens organizmus iš pradžių būtų atliktas bandomasis išleidimas laikantis konkrečių izoliavimo ir prevencinių priemonių, grindžiamų patariamąjį komiteto patarimais ir rekomendacijoms.

21 straipsnis

Karantinas

Priimančioji valstybė narė išimtiniais atvejais ir gavusi į Komisijos patvirtinimą gali reikalauti karantino pagal 15 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis prieš išleidžiant rūšis į atvirus akvakultūros objektus atlikus neišprastą perkėlimą. Prašant Komisijos patvirtinimo nurodomos priežastys, dėl kurių reikalingas karantinas. Komisija į tokius prašymus atsako per 30 dienų.

22 straipsnis

Stebėseną po perkėlimo

Po neišprasto perkėlimo rūšys stebimos pagal 18 straipsnio reikalavimus.

VI SKYRIUS

REGISTRAS

23 straipsnis

Registras

Valstybės narės tvarko introdukcijų ir perkėlimų registrą, kuriame chronologiškai fiksuojamos visos pateiktos paraiškos ir susiję dokumentai, gauti prieš išduodant leidimą ir stebėsenos laikotarpiu.

Valstybėms narėms ir visuomenei suteikiama teisė be apribojimų susipažinti su šiuo registru pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ⁽¹⁾.

Siekiant valstybėms narėms sudaryti sąlygas keistis registruose pateikiama informacija, Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka galima sukurti specialią informacinę sistemą.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Išsamios taisyklės ir derinimas su technikos pažanga

1. I, II, III ir IV priedų ir jų atitinkamų nuostatų pakeitimai, kurie yra būtini siekiant juos suderinti su technikos ir mokslo pažanga, priimami Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Siekiant įtraukti rūšį į IV priedą, būtina, kad vandens organizmas būtų ilgą laiką (palyginti su jo gyvenimo ciklu) naudojamas akvakultūroje tam tikrose Bendrijos vietose ir neturėtų neigiamo poveikio, o introdukcija ir perkėlimas neturi būti atliekami tuo pačiu metu, kai vyksta potencialiai žalingų netikslinių rūšių judėjimas.

3. Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija priima sąlygų, reglamentuojančių rūšių įtraukimą į IV priedą pagal 2 dalį, įgyvendinimo taisykles.

4. Komisijai priėmus 3 dalyje nurodytas įgyvendinimo taisykles, valstybės narės gali Komisijos prašyti įtraukti rūšį į IV priedą 1 dalyje nurodyta tvarka. Siekdamos įrodyti, kad yra laikomasi rūšių įtraukimą į IV priedą reglamentuojančių kriterijų, valstybės narės gali pateikti mokslinių duomenų. Komisija priima sprendimą per penkis mėnesius nuo prašymo dėl rūšių įtraukimo į priedą gavimo, neskaičiuojant laiko, kai valstybė narė Komisijos prašymu teikia papildomą informaciją.

5. Tačiau sprendimai dėl valstybių narių prašymų įtraukti rūšis į IV priedą, gautų prieš įsigaliojant reglamentui, priimami iki 2009 m. sausio 1 d.

6. Valstybės narės, kuriose yra Europos bendrijos steigimo sutarties 299 straipsnio 2 dalyje nurodytų atokiausių regionų, gali pasiūlyti rūšis įtraukti į atskirą IV priedo dalį.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja po dvidešimties dienų nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas 6 mėnesius nuo Komisijos reglamento dėl 24 straipsnio 3 dalyje nurodytų įgyvendinimo taisyklių įsigaliojimo, bet ne vėliau kaip 2009 m. sausio 1 d.

2. Tačiau I ir II skyrių bei 24 straipsnio nuostatos taikomos nuo reglamento įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 2007 m. birželio 11 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

I PRIEDAS

PRAŠYMAS

(Dokumentų rinkinio, kurį turi užpildyti pareiškėjas pagal 6 straipsnį, rengimo orientacinės gairės)

Jei įmanoma, informacija turi būti patvirtinta mokslinės literatūros šaltiniais ir nurodant asmeninius ryšius su mokslo įstaigomis bei žuvininkystės specialistais. Pareiškėjams rekomenduojama atskirti judėjimą į „atvirus“ ir „uždarus“ akvakultūros objektus.

Kai paraiška yra susijusi su siūlomu perkėlimu, o ne su introdukcija, šiame priede sąvokos „introdukcija/introdukuota“ turi būti pakeistos sąvokomis „perkėlimas/perkelta“.

A. Santrauka

Pateikiamas trumpas dokumentų, įskaitant pasiūlymą, aprašas, nurodomas galimas poveikis vietinėms rūšims bei jų buveinėms ir poveikio sušvelninimo priemonės, skirtos galimam poveikiui vietinėms rūšims sumažinti.

B. Įvadas

1. Nurodomas siūlomo introdukuoti arba perkelti organizmo pavadinimas (įprastas ir mokslinis), gentis, rūšis, porūšis arba prireikus žemesnių taksonų klasifikacija.
2. Apibūdinamos organizmo savybės, įskaitant skiriamąsias. Pateikiamas mokslinis piešinys arba nuotrauka.
3. Apibūdinama akvakultūros istorija, papildymai ar kitos introdukcijos (jei reikalinga).
4. Apibūdinami siūlomos introdukcijos tikslai ir loginis pagrindas, įskaitant paaiškinimą, kodėl tas tikslas negali būti įgyvendintas naudojant vietinę rūšį.
5. Kokios kitos strategijos buvo apsvarstytos siekiant įgyvendinti pasiūlymo tikslus?
6. Kokia yra siūlomos introdukcijos geografinė zona? Apibūdinamos priimančiosios aplinkos buveinės, ekosistemos ir apsaugos statusas. Pridedamas žemėlapis.
7. Nurodomas siūlomų introdukuoti organizmų skaičius (pradinis ir galutinis). Ar projektas gali būti suskirstytas į atskiras dalis? Jei taip, kiek organizmų bus introdukuota kiekviename etape?
8. Apibūdinamas išteklių šaltinis (-iai) (objektas) ir genetinis fondas (jei žinomas).

C. Informacija apie kiekvieną rūšių, kurios bus introdukuotos, vystymosi raidos etapą

1. Apibūdinamas vietinis paplitimo arealas ir arealo pokyčiai, susiję su introdukcija.
2. Ar ištekliai, iš kurių bus introdukuojama (perkeliamas), yra susiję su kokia nors žinoma netikslinė rūšimi?
3. Kaip šios netikslinės rūšys yra paplitusios išteklių, kurie bus introdukuojami (perkeliami), kilmės teritorijoje?
4. Įrašoma, kada rūšis buvo introdukuota anksčiau, ir apibūdinamas ekologinis poveikis priimančiosios teritorijos aplinkai (plėšrūnas, auka, konkurentas ir (arba) struktūriniai (funkciniai) buveinės elementai).
5. Kokie veiksniai apriboja rūšį jos vietiniame paplitimo areale.
6. Apibūdinamos leistinos fiziologinės ribos (vandens kokybė, temperatūra, deguonis ir druskingumas) kiekviename vystymosi etape (ankstyvojo vystymosi, subrendimo ir dauginimosi etapai).

7. Apibūdinami buveinės pranašumai ir leistinos ribos kiekviename vystymosi etape.
8. Apibūdinamas biologinis dauginimosi procesas.
9. Apibūdinama migracinė elgsena.
10. Nurodoma, kokiam maistui teikiama pirmenybė kiekviename vystymosi etape.
11. Apibūdinamas augimo tempas ir gyvenimo trukmė (jei žinoma, ir toje zonoje, į kurią siūloma introdukuoti).
12. Koks yra atitinkamų rūšių amžius ar amžiaus grupė?
13. Apibūdinamos elgesio savybės (socialumas, teritoriškumas, agresyvumas).

D. Sąveika su vietinėmis rūšimis

1. Kokia yra introdukuoto organizmo galimybė išgyventi ir įsikurti jam ištrūkus? (Šis klausimas tinka perkeliant į atvirus ir uždarus akvakultūros objektus).
2. Kokioje (kokiose) siūlomos introdukcijos zonoje esančioje (-ose) buveinėje (-ėse) introdukuotos rūšys gali įsikurti ir ar jos susimaišys su silpnomis, galinčiomis išnykti arba nykstančiomis rūšimis? (Nurodoma, ar siūloma introdukcijos zona apima gretimus vandenį).
3. Su kuriomis vietinėmis rūšimis bus palankiausia susimaišyti? Ar yra nepanaudotų ekologinių išteklių, kuriais rūšis pasinaudotų?
4. Kuo introdukuotas organizmas maitinsis priimančiojoje aplinkoje?
5. Ar jų plėšrumas turės neigiamo poveikio priimančiajai ekosistemai?
6. Ar introdukuoti organizmai išgyvens ir sėkmingai dauginsis siūlomoje introdukcijos zonoje, ar išteklius reikės kasmet papildyti? (Šis klausimas tinka rūšims, kurios nėra skirtos uždariems akvakultūros objektams).
7. Ar introdukuoti organizmai susikryžmins su vietinėmis rūšimis? Ar dėl siūlomos introdukcijos gali būti išstumtos vietinės rūšys arba ištekliai? Ar introdukuoti organizmai gali turėti poveikio vietinių rūšių įprastam nerštui ir nerštavietėms?
8. Ar siūloma introdukcija gali turėti poveikio buveinei arba vandens kokybei?

E. Priimančioji aplinka ir gretimi vandenys

1. Pateikiami fiziniai duomenys apie priimančiąją aplinką ir gretimus vandens telkinius, pavyzdžiui, vandens temperatūrą pagal sezonus, druskingumą ir drumstumą, ištirpusio deguonies kiekį, pH, maistingąsias medžiagas ir metalus. Ar šie parametrai atitinka introdukuotinoms rūšims leistinas (pageidautinas) ribas, įskaitant jų dauginimuisi būtinas sąlygas?
2. Išvardijama priimančiuosiuose vandenyse esančių rūšių sudėtis (pagrindiniai vandens stuburiniai, bestuburiai ir augalai).
3. Pateikiama informacija apie introdukcijos zonos gyvenamąją aplinką, įskaitant gretimus vandenį, ir nurodoma kritinė gyvenamoji aplinka. Kurie iš šių parametrų atitinka introdukuotiniams organizmams nustatytas leistinas (pageidautinas) ribas? Ar introdukuoti organizmai gali suardyti kurią nors iš apibūdintų buveinių?
4. Nurodomos gamtinės arba dirbtinės kliūtys, kurios galėtų sutrukdyti introdukuotiems organizmams patekti į gretimus vandenį.

F. Stebėsena

Apibūdinami tolesnio siūlomų rūšių introdukcijos sėkmės vertinimo planai ir nurodoma, kaip bus vertinamas neigiamas poveikis vietinėms rūšims bei jų gyvenamajai aplinkai.

G. Valdymo planas

1. Pateikiamas siūlomos introdukcijos valdymo planas. Jame turėtų būti pateikta ši informacija (bet ja neapsiriboti):
 - a) priemonės, taikytos siekiant užtikrinti, kad į siuntą nepatektų jokios kitos (netikslinės) rūšys;
 - b) kam bus leista naudoti siūlomus organizmus ir kokiomis sąlygomis;
 - c) ar bus ikikomercinis siūlomos introdukcijos etapas;
 - d) nenumatytų atvejų plano, skirtų rūšims pašalinti, apibūdinimas;
 - e) pasiūlymo kokybės užtikrinimo plano aprašymas; ir
 - f) kiti teisės aktų reikalavimai, kurių būtina laikytis.
2. Apibūdinamos cheminės, biologinės, fizinės ir valdymo priemonės, kurių imamasi, kad konkretus organizmas ir netikslinės rūšys atsitiktinai neištrūktų ir neišsikurtų netikslinėse priimančiosios aplinkos ekosistemose. Prireikus tiksliai nurodomas vandens šaltinis, ištako kryptis, pateikiama informacija apie ištako valymą, atstumą iki lietaus vandens kolektorių, plėšrūnų kontrolę, vietovės saugumą ir pabėgimo prevencijos priemonės.
3. Apibūdinami nenumatytų atvejų planai, kurių laikomasi organizmus netyčia, atsitiktinai arba neleistinai paleidus iš jauniklių auginimo ir inkubavimo įrenginių arba po paleidimo atsitiktinai arba netikėtai išsiplėtus kolonizacijos riboms.
4. Jei šio pasiūlymo tikslas – sukurti žūklės vietą, išsamiai apibūdinamas žvejybos tikslas. Kas turės naudoti iš šios žvejybos? Pateikiamos valdymo plano detalės, prireikus – valdymo planų, skirtų rūšims, kurioms bus padarytas poveikis, pakeitimai.

H. Verslo duomenys

1. Nurodomas savininko vardas bei pavardė ir (arba) įmonės pavadinimas, akvakultūros licencijos numeris ir verslo licencija (jei ji turima) arba valstybinės agentūros ar departamento pavadinimas, už ryšius atsakingo asmens vardas ir pavardė, telefonas, faksas ir elektroninio pašto adresas.
2. Pateikiami argumentai, kodėl siūlomas projektas yra ekonomiškai perspektyvus.

I. Nuorodos

1. Pateikiama išsami visų šaltinių, cituotų rengiant paraišką, bibliografija.
 2. Pateikiami mokslo institucijų pavadinimai ir adresai bei žuvininkystės ekspertų, su kuriais buvo konsultuotasi, vardai ir pavardės bei adresai.
-

II PRIEDAS

Procedūros ir būtinausi elementai, į kuriuos turi būti atkreiptas dėmesys atliekant rizikos aplinkai įvertinimą pagal 9 straipsnį

Siekiant įvertinti su vandens organizmų introdukcija arba perkėlimu susijusią riziką aplinkai, būtina įvertinti tų organizmų įsikūrimo tikimybę ir šio įsikūrimo padarinius.

Vertinant reikia atsižvelgti į svarbiausias aplinkos sudedamąsias dalis. Tai genetinio ir ekologinio poveikio rizikos ir netikslinių rūšių, galinčių padaryti poveikį vietinėms siūlomuose priimančiuosiuose vandenyse gyvenančioms vietinėms rūšims, introdukcijos galimybių standartinis įvertinimo būdas.

Atliekant peržiūrą dėmesys skiriamas ne įvertinimams, o juos pagrindžiančioms išsamioms biologinės ir kitos susijusios informacijos suvestinėms. Mokslinio netikrumo atveju turėtų būti laikomasi atsargumo principo.

Kai paraiška yra susijusi su siūlomu perkėlimu, šiame priede sąvokos „introdukcija/introdukuota“ turi būti pakeistos sąvokomis „perkėlimas/perkelta“.

1 DALIS

EKOLOGINIO IR GENETINIO RIZIKOS ĮVERTINIMO PROCEDŪRA

1 pakopa

Įsikūrimo ir pasklidimo už numatytos introdukcijos zonos tikimybė

Atvejis	Tikimybė (D, V, M) ⁽¹⁾	Tikrumas (N, GD, GM, LM) ⁽²⁾	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽³⁾
Introdukuota arba perkelta rūšis, ištrūkusi arba išsisklaidžiusi, sėkmingai apsigyvena numatytoje zonoje ir išsaugo populiaciją, šio proceso nekontroliuojant akvakultūros objektui			
Introdukuota arba perkelta rūšis ištrūksta arba pasklinda už numatytos introdukcijos zonos			
Galutinis įvertinimas ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ D – didelė, V – vidutinė, M – maža

⁽²⁾ N – neabejotinas, GD – gana didelis, GM – gana mažas, LM – labai mažas

⁽³⁾ Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis. Reikėtų atsižvelgti į įsikūrimo nekenksmingumą ir paplitimą bei rizikos ir naudos santykį.

⁽⁴⁾ Galutinis įsikūrimo ir pasklidimo tikimybės įvertinimas yra elemento, kurio tikimybė yra mažiausia, vertė (pavyzdžiui, jei pirmiau nurodytų elementų tikimybė yra didelė ir maža, galutinė tikimybė vertinama kaip maža). Antra vertus, abiem atvejais tikimybė, kad organizmas sėkmingai apsigyvens ir išsaugos populiaciją numatytoje introdukcijos zonoje (ar tai būtų uždara aplinka, pavyzdžiui, objektas ar natūrali buveinė), ir tikimybė, kad jis pasklis už numatytos introdukcijos zonos (įvertinta taip, kaip pirmiau nurodyta), turi pasitaikyti, kad būtų įsikurta už numatytos introdukcijos zonos. Galutinis tikrumo lygis yra elemento, kurio tikrumas yra mažiausias, vertė (pavyzdžiui, rodiklių neabejotinas ir gana didelis galutinis rezultatas būtų gana didelis) nustatant galutinį rezultatą.

2 pakopa

Įsikūrimo ir pasklidimo padariniai

Atvejis	Tikimybė (D, V, M)	Tikrumas (N, GD, GM, M)	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽¹⁾
Dėl genetinio susimaišymo su vietinėmis populiacijomis prarandama genetinė įvairovė			

Atvejis	Tikimybė (D, V, M)	Tikrumas (N, GD, GM, M)	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽¹⁾
Konkurencija (maistas, erdvė) su vietinėmis populiacijomis arba puldinėjimas lemia jų išnaikinimą			
Kiti nepageidaujami ekologinio pobūdžio atvejai			
Kai kurie iš pirmiau minėtų atvejų išlieka net ir pašalinus introdukuotą rūšį			
Galutinis įvertinimas ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

⁽²⁾ Galutinis įsikūrimo ir pasklidimo padarinių įvertinimas yra elemento (individuali tikimybė), kurio tikimybė yra didžiausia, vertė, o galutinis tikrumo lygis yra elemento, kurio tikrumo lygis yra mažiausias, vertė.

3 pakopa

Potenciali rizika, susijusi su svetimomis ir nevietinėmis rūšimis

Pateikiama vienintelė vertė, pagrįsta 1 ir 2 pakopos vertinimais:

Sudedamoji dalis	Potenciali rizika (D, V, M)	Tikrumas (N, GD, GM, M)	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽¹⁾
Įsikūrimas ir pasklidimas (1 pakopa)			
Ekologiniai padariniai (2 pakopa)			
Galutinis bendros potencialios rizikos įvertinimas ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

⁽²⁾ Galutinis potencialios rizikos rodiklis atitinka didžiausią iš dviejų tikimybių vertę, kai lyginant du rodiklius nenumatomas tikimybės padidėjimas (t. y. jei įsikūrimo ir pasklidimo rizika yra didelė, o ekologinių padarinių rizika – vidutinė, galutinis abiejų tikimybių įvertinimas atitiks didžiausios iš dviejų tikimybių vertę. Kai lyginant du rodiklius numatomas tikimybės padidėjimas (t. y. didelės ir mažos junginys) galutinė vertė yra vidutinė tikimybė.

Šio vertinimo rezultatas išreiškiamas šiais rizikos lygio apibūdinimais:

Didelės rizikos judėjimas:

- yra didelės rizikos, kad dėl pasklidimo gali būti padaryta žala biologinei įvairovei ir gali pasireikšti kiti ekologiniai padariniai;
- atliekamas tokiomis organizmų auginimo sąlygomis, kurios padidintų tokios žalos riziką;
- atliekamas akvakultūros objekte, kuriame parduodami gyvi akvakultūros gyvūnai tolesniam auginimui ar išteklių atkūrimui;
- judėjimas atitinkamai kelia didelį susirūpinimą (būtiną pagrindinės poveikio sušvelninimo priemonės). Patariama atmeti pasiūlymą, jei nebus parengta poveikiui sušvelninti tvarka, kuri leistų sumažinti riziką iki mažos.

Vidutinės rizikos judėjimas:

- yra vidutinės rizikos, kad dėl pasklidimo gali būti padaryta žala biologinei įvairovei ir gali pasireikšti kiti ekologiniai padariniai;
- atliekamas tokiomis organizmų auginimo sąlygomis, kurios nebūtinai padidintų tokios žalos riziką, atsižvelgiant į rūšis ir izoliavimo reikalavimus;
- atliekamas akvakultūros objekte, kuriame parduodami daugiausia žmonėms vartoti skirti produktai;

- d) judėjimas atitinkamai laikomas nekeliančiu didelio susirūpinimo. Patariama atmesti pasiūlymą, jei nebus parengta poveikiui sušvelninti tvarka, kuri leistų sumažinti riziką iki mažos.

Mažos rizikos judėjimas:

- a) yra mažai rizikos, kad dėl pasklidimo gali būti padaryta žala biologinei įvairovei ir gali pasireikšti kiti ekologiniai padariniai;
- b) atliekamas tokiomis organizmų auginimo sąlygomis, kurios nepadidintų tokios žalos rizikos;
- c) atliekamas akvakultūros objekte, kuriame parduodami tik žmonėms vartoti skirti produktai;
- d) judėjimas atitinkamai laikomas nekeliančiu jokio susirūpinimo. Patariama pritarti pasiūlymui. Poveikio sušvelninimas nereikalingas.

Pasiūlymas gali būti priimtas toks, koks yra (nereikalingos poveikio sušvelninimo priemonės), jei bendra potenciali rizika yra maža, o bendras tikrumo rodiklis, pagal kurį buvo įvertinta bendra rizika, yra neabejotinas arba pakankamai tikras.

Jei, gavus pirmosios analizės rezultatus, bendra rizika yra didelė arba vidutinė, į paraišką būtina įtraukti pasiūlymus dėl izoliavimo ar poveikio sušvelninimo, kuriems vėliau rizikos analizė bus taikoma tol, kol galutinė bendra rizika bus įvertinta kaip maža, o tikrumas bus neabejotinas arba pakankamai tikras. Šių papildomų pakopų aprašas ir išsami informacija apie sulaikymo ir sušvelninimo priemones sudarys rizikos įvertinimą.

2 DALIS

NETIKSLINIŲ RŪŠIŲ VERTINIMO PROCEDŪRA

1 pakopa

Netikslinių rūšių įsikūrimo ir pasklidimo už numatytos introdukcijos zonos tikimybė

Atvejis	Tikimybė (D, V, M)	Tikrumas (N, GD, GM, M)	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽¹⁾
Introdukuojant arba perkeltant vandens organizmus introdukuojama netikslinė rūšis			
Introdukuota netikslinė rūšis netikėtai patenka į jautrią buveinę arba susiduria su užkrėstais organizmais			
Galutinis įvertinimas ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

⁽²⁾ Galutinis tikimybės įvertinimo rezultatas yra elemento, kurio rizikos rodiklis mažiausias, vertė, o tikrumo įvertinimo rezultatas – taip pat elemento, kurio tikrumo rodiklis mažiausias, vertė.

2 pakopa

Netikslinių rūšių įsikūrimo ir pasklidimo padariniai

Atvejis	Tikimybė (D, V, M)	Tikrumas (N, GD, GM, M)	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽¹⁾
Netikslinės rūšys konkuruoja su vietinėmis populiacijomis arba jas puola taip išnaikindamos			
Dėl genetinio netikslinių rūšių susimaišymo su vietinėmis populiacijomis prarandama genetinė įvairovė			
Kiti nepageidautini ekologinio arba patologinio pobūdžio atvejai			

Atvejis	Tikimybė (D, V, M)	Tikrumas (N, GD, GM, M)	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽¹⁾
Kai kurie pirmiau minėti atvejai išlieka net ir pašalinus netikslines rūšis			
Galutinis įvertinimas ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

⁽²⁾ Galutinis padarinių vertinimo rezultatas yra didžiausios rizikos įvertinimo vertė, o galutinis tikrumo lygis taip pat yra elemento, kurio tikrumo lygis mažiausias, vertė.

3 pakopa

Potenciali rizika, susijusi su netikslinėmis rūšimis

Nurodoma vienintelė vertė, pagrįsta 1 ir 2 pakopoje atliktais įvertinimais:

Sudedamoji dalis	Potenciali rizika (D, V, M)	Tikrumas (N, GD, GM, M)	Vertinimą pagrindžiančios pastabos ⁽¹⁾
Išsikūrimas ir pasklidimas (1 pakopa)			
Ekologiniai padariniai (2 pakopa)			
Galutinis įvertinimas ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

⁽²⁾ Galutinis potencialios rizikos įvertinimo rezultatas yra elemento, kurio rizikos rodiklis yra mažiausia, vertė, o galutinis tikrumo įvertinimo rezultatas – taip pat elemento, kurio tikrumo rodiklis mažiausias, vertė.

Potencialios rizikos, susijusios su svetimomis rūšimis, įvertinimui keliami reikalavimai (1 dalis) turi būti *mutatis mutandis* taikomi ir potencialiai rizikai, susijusiai su netikslinėmis rūšimis (2 dalis), įskaitant pareigą įdiegti izoliavimo ir poveikio sušvelninimo priemones.

3 DALIS

BENDRAS POVEIKIO APLINKAI ĮVERTINIMAS. SUVESTINĖ ATASKAITA

- Paraiškos istorija, paaiškinamoji informacija ir loginis pagrindas:
 - Suvestinė rizikos įvertinimo informacija
 - Suvestinė ekologinės ir genetinės rizikos įvertinimo informacija
 - Suvestinė netikslinių rūšių rizikos įvertinimo informacija
- Pastabos:
- Poveikio sušvelninimo priemonės:
- Baigiamoji išvada apie bendrą potencialią organizmų riziką:
- Patarimai kompetentingai institucijai:

III PRIEDAS

Karantinas

Karantinas yra priemonė, kai gyvi gyvūnai, augalai arba su jais susiję organizmai laikomi visiškai izoliuoti nuo supančios aplinkos, kad būtų išvengta poveikio laukinėms bei ūkiuose auginamoms rūšims ir nepageidaujamiems natūralių ekosistemų pokyčiams.

Svetimas arba nevietinės rūšis karantine būtina laikyti gana ilgai, kad būtų galima aptikti visas netikslines rūšis ir patvirtinti, kad nėra patogenų ar ligų. Pagal valstybės narės, kurioje taikomas karantinas, kompetentingos institucijos specifikacijas turi būti sukonstruotas agregatas, už kurio patvirtinimą yra atsakinga ta institucija. Karantino trukmė turi būti nurodyta leidime. Jei įrenginys yra ne priimančiojoje valstybėje narėje, dėl karantino trukmės turi susitarti už įrenginį atsakingas patariamasis komitetas ir priimančiosios valstybės narės patariamasis komitetas.

Karantino įrenginius operatoriai eksploatuoja laikydamiesi toliau nurodytų reikalavimų. Be to, operatoriai privalo turėti kokybės užtikrinimo programą ir darbo vadovą.

Kai paraiška yra susijusi su siūlomu perkėlimu, šiame priede sąvokos „introdukcija/introdukuota“ turi būti pakeistos sąvokomis „perkėlimas/perkelta“.

Nuotekų ir atliekų šalinimas

Visos įrenginyje susidariusios nuotekos ir atliekos turi būti išvalytos taip, kad būtų veiksmingai sunaikintos visos įmanomos naikintinos rūšys ir susiję organizmai. Norint užtikrinti nenutrūkstamą procesą ir visišką izoliavimą, karantino įrenginių nuotekų valymo sistemose turi būti įrengti patikimi atsarginiai mechanizmai.

Išvalytose nuotekose ir atliekose gali likti aplinkai kenksmingų medžiagų (pvz., medžiagų nuo apžalos), kurios turi būti pašalintos, kad neigiamas poveikis aplinkai būtų kuo mažesnis.

Būtina parengti išsamią informaciją apie nuotekų ir kietųjų atliekų valymą, nurodant už valymą ir jo grafiko nustatymą atsakingus darbuotojus. Kad ši sistema dirbtų veiksmingai ir būtų galima anksti nustatyti galimus gedimus, ją būtina stebėti.

Fizinis atskyrimas

Perkelti organizmai turi būti laikomi atskirai nuo kitų organizmų, užtikrinant jų izoliavimą. Tai netaikoma kontrolinėms rūšims, kurios specialiai įdedamos siekiant patikrinti introdukuotų rūšių poveikį. Būtina užkirsti kelią paukščių, kitų gyvūnų, ligų sukėlėjų ir teršalų introdukcijai.

Darbuotojai

Teisę patekti į patalpas turi turėti tik leidimą turintys mokyti darbuotojai. Avalynė, rankos ir visos patalpoje naudojamos medžiagos prieš išeinant iš įrenginio turėtų būti dezinfekuojamos (žr. toliau).

Įranga

Gavus visą siuntą, visa, kas lietsi su introdukuota rūšimi – rezervuarai, vanduo, talpos, kuriose buvo vežamas kroviny, ir įranga, įskaitant transporto priemones, turi būti tvarkomos taip, kad tikslinės arba susijusios netikslinės rūšys neištruktų iš įrenginio. Visos vežant naudotos ir pakavimo medžiagos turi būti dezinfekuotos arba sudegintos, jei jas leidžiama deginti.

Žuvinas ir šalinimas

Turi būti saugomi ir kompetentingai institucijai tikrinti pateikiami kasdien registruojami įrašai apie žuviną bei nugaišę gyvūnai. Visi nugaišę gyvūnai turi būti laikomi vietoje. Nugaišę gyvūnai, jų audiniai arba kriauklės neišmetami leistinu būdu jų neapdorojus siekiant juos visiškai dezinfekuoti. Gali būti taikomas terminis apdorojimas, pavyzdžiui, autoklave arba sterilizuojant cheminėmis medžiagomis.

Apie nugaišusius gyvūnus turi būti pranešama kompetentingai institucijai, o valstybės narės turi laiku nustatyti žuvimo priežastis. Nugaišę gyvūnai turi būti laikomi, vežami ir naikinami taip, kaip nurodyta 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1774/2002, nustatančiame sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms ⁽¹⁾.

Tikrinimas ir ištyrimas

Netikslinės rūšys turi būti reguliariai tikrinamos. Jei organizme aptinkama tokia rūšis ar anksčiau nenustatyta liga ar parazitas, turi būti imamasi veiksmų padėčiai kontroliuoti. Tokie organizmai gali būti sunaikinami, o įrenginys dezinfekuojamas.

Trukmė

Būtina karantino trukmė skirsis atsižvelgiant į konkretų organizmą, atitinkamų netikslinių rūšių sezoniskumą ir auginimo sąlygas.

Informacijos registravimas

Karantino įrenginiuose turi būti tiksliai registruojama ši informacija:

- darbuotojų atvykimo į darbą ir išvykimo iš jo laikas,
- nugaišusių gyvūnų skaičius ir jų laikymo arba naikinimo būdas,
- patenkančio vandens ir nuotekų valymas,
- mėginiai, pateikti ekspertams, kad šie ištirtų netikslines rūšis,
- visos nenormalios sąlygos, turinčios įtakos karantinui (srovės pertrūkiai, pastato apgadinimas, blogos oro sąlygos ir kt.).

Dezinfekcija

Atliekant dezinfekciją pakankamą laiką naudojamos pakankamos koncentracijos dezinfekavimo priemonės, kad žūtų kenksmingi organizmai. Atliekant karantininę dezinfekciją, dezinfekavimo priemonių ir jų koncentracijos turi pakakti, kad būtų visiškai išvalytas jūros ir gėlas vanduo. Panaši koncentracija turi būti naudojama įprastai įrenginio dezinfekcijai. Prieš išleidžiant dezinfekavimo priemones į supančią aplinką, rekomenduojama visas jas neutralizuoti, o jūros vandenį naudojančiuose įrenginiuose turi nelikti oksidantų likučių, susidariusių dezinfekuojant cheminėmis medžiagomis. Kilus nenumatytiems atvejams, pavyzdžiui, aptikus introdukuotus parazitus arba ligų sukėlėjus, turi būti panaudotas pakankamas dezinfekavimo priemonių kiekis, kad būtų išvalytas visas įrenginys.

⁽¹⁾ OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2007/2006 (OL L 379, 2006 12 28, p. 98).

IV PRIEDAS

2 straipsnio 5 dalyje numatytų rūšių sąrašas

Vaivorykštinis upėtakis, *Oncorhynchus mykiss*

Amerikinė palija, *Salvelinus fontinalis*

Karpis, sažanas, *Cyprinus carpio*

Baltasis amūras, *Ctenopharyngodon idella*

Baltasis plačiakaktis, *Hypophthalmichthys molitrix*

Margasis plačiakaktis, *Aristichthys nobilis*

Didžioji austrė, *Crassostrea gigas*

Filipininė venera, *Ruditapes philippinarum*

Didžiažiotis jūrų ešerys, *Micropterus salmoides*

Arktinė palija, *Salvelinus alpinus*
